

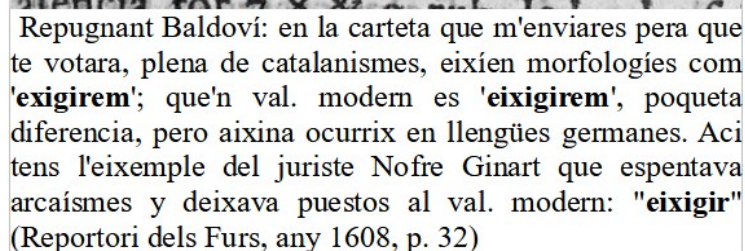
Compromís escupix el 'lo' valencià (El forum catalaniste dels soques de Baldoví)

Ricart García Moya

El lletanisme 'forum'¹ es pròpít del valencià y aludix a la mala aulor en general, també d'animals en descomposició y, traslaticiamen, al malafí de sanguangos d'eixe partit al servici dels catalans destarifats y fartons de més terrori. Encaramitat dalt del formiguer de colaboracionistes tenim al malasombra Baldoví, monyicot patases y manases dels catalans expansionistas del Congrés de Diputats. En la seua mija sonrisa de panquemao nonsabo fa com a que no s'antera de res, o aplaudix l'agresiva política enfilá a catalanisar la societat valenciana. May dirá ni chufa dels agrávits com el dels mapes ahon mos fiquen dins del projecte fasciste de la Gran Catalunya, que aixó es l'entelequia de Principat de Catalunya, País Valencià e Illes, chafant la realitat dels històrics y cults Reyes de Valencia y de les Mallorques, encá que se'ls fan els morros eixarop parlant del fals Principat.

Mostra de l'amoralitat d'estos angrantons es el desprécit y l'autoodi al val. modern, el de mosatros y nostres yayos. Acachen el llom y s'engolixen tot el fem llingüístic que

donen als estudiants y difundixen per el diari Levante y la academia de catalá Á Punt. Eixemple de sa baixa es la criminal publicitat de Compromís que mos enviaren pera les eleccions. Allí estava el sompo candidat Joan Baldoví, brut furgadents dels mordifuigs del Nort, escupint chanques

Repugnant Baldoví: en la carteta que m'enviades pera que te votara, plena de catalanismes, eixien morfologies com 'eixigirem'; que'n val. modern es 'eixigirem', poqueta diferencia, pero aixina occurix en llingües germanes. Ací tens l'eixemple del juriste Nofre Ginart que espentava arcaïsmes y deixava puestos al val. modern: "eixigir" (Reportori dels Furs, any 1608, p. 32)

catalanes: vull (val. vullc), serveis (val. servicis), amb (val. en), verd (val. vert), canvi (val. modern càmbit), litoral (val. litoral), exigirem (val. eixigirem), etc.

Si el valencians tingueren algo més que sanc d'horchata, a tota esta retafila d'estovats alficosos esparamenters de Compromís els haurien enviat a pastar fanc a Granollers o Cadaqués. Tenen tan poca vergonya que'l panflet de les últimes eleccions martafallaren dasta'l neutre 'lo', que desde'l temps de les chapes ha donat riquesa y claritat semántica al

¹ "el pet... / tot del forum" (Mulet: *Tratat del pet*, c.1650); "de pixum / y portes sempre un furum" (B. N. Primitiu. *Matraca de un mosot*, s. XVIII); "forum: husmo" (Lamarca: *Dicc.* 1842); "forum: huzmo" (Rosanes: *Voc. valenciano-castellano*, 1864, p.128); "forum: olor que despiden de sí las cosas... que ya empiezan a pasarse" (Escrig, 1851, 1887); en l'eixemple, mala aulor y ambient per ovelles mortes que tiraven al costat del poble: "els gosos van a mencharseles ... tot s'ompli de forum" (Gadea: *Ensisam*, 1891, p.506); "forumejar: empezar a oler mal..." (Escrig: *Dicc.* 1851), etc.

valencià. Els furgamanders, mentres unflen bolchaques dels impostos, mos regloten esta morfosintaxis del IEC, "Per tot **el** que importa", mentres que'n valencià sinse tacar per tarquim catalaniste sería: 'Per tot **lo** que mos importa'. Fense el llonguís, mentres arreplega tots els mesos prop a 7000 € pera'l bolchacó la rabosa del catalanisme merdós, el Baldoví de marres, aprofita cuansevol motiu pera endenyarnos la llengua dasta'ls nyitols. Aixina, asoles perque l'ix de les creilles mos fica eixe '**le**' —com mana la extrema dreta catalana expansionista—, en cónter del '**lo**' valencià.

N.B. Me sindona lo mateix que'l present escrit en valencià modern no heu llixquen² més de huit o dihuit llectors mártirs y vergens, pero ací n'hian testimonis que deixen en conill o porreta als guilopots idiomàtics de Compromís, autèntics butonis d'autoodi, ¡y encá malcoren estos sádics bochins respecte als de **VOX!**:

lo -el neutre dona riquesa semántica al valencià; p.eix., distinguint entre *lo mateix, el mateix y la mateixa*: "lo mateix qu'el que carix de fondos" (Gadea: Tipos, 1908, p.85); "desde el soldat més pelat hasta el mateix coronel" (Folch: El fantasma, 1917, p.5) "la mateixa multitut" (Orti Mayor: Relació dels bultos, jagants y nanos, 1743). En valencià podem escriurer "*a lo llarc de la vida de Chimo el llarc*", usant nostre singularisme sintáctic patrimonial: "sempre es primer lo curt / pera aplegar a lo llarch" (BSM, Orti Mayor, J. V.: Relació dels bultos, jagants y nanos, 1743); "s'arrimá un día a un llarc de cames y curt d'asquena..., se veren obligats a dirli al llarc que..., el llarc va vore si a costa de..." (Semanari El Pelut, Alacant, nº 1, 1924, p.2)

lo contrari "als fills ... farán treballar e plorar. E per lo contrari les mares ..." (Canals: De Providencia, c. 1395)

lo "en lo qual" (Canals: traducció al valencià del Valeri Maxim, 1395)

lo contrari "en paraís es lo contrari" (DECLLC, 1, p. 60; en text de Sent Vicent Ferrer, c. 1400)

lo restant "Tot lo restant del món li fa gran nosa (...) molt he tardat / en sentir lo que sent" (Ausias March: Obres, c.1445)

lo contrari "lo contrari de les dites coses" (A. Mun. de Vila Joyosa. Censal del Magnánim. 15-VIII- 1448)

lo millor "lo millor de tot lo que tenia. Ara cavaller dix Tirant..." (Martorell: Tirant, c. 1460)

lo que "marit jove / que be la sove/ fa lo que deu" (Roig: Espill, 1460)

lo més rohin "lo més rohin" (Martorell: Tirant, 1460)

lo contrari "lo contrari" (Martorell: Tirant, 1460)

lo "lo que pensava de dia somiava de nit" (Esteve: Liber, a. 1472)

lo "lo que ell volia" (Esteve: Liber elegantiarum, 1472)

lo degut "yo faré lo degut" (Esteve, Joan: Liber, 1472)

lo que pot "fa lo que pot o lo que li diem (...) gran cosa es lo que tu vols" (Esteve: Liber, 1472)

lo contrari "farán lo contrari" (Esteve: Liber, 1472)

lo més alt "lo que voleu (...) lo més alt" (Trobés en lahors de la Verge, 1474)

lo segur "lo segur" (Pereç, Miquel: Imitació de Iesuchrist, 1482)

lo "en tot lo que li mana" (Dieç, Ferrando: Obra a la Sacratissima Concepció, Valencia, 1486)

2 "**llixqué** la lletra de sa real magestat" (BRAH, ms. Dietari Porcar, 21 setembre 1609); "la carteta... se la **llixqué**" (Gadea: Ensisam, 1891, p.235); "els forasters els **llixquen**" (El So Christófol, llaurador ricot de la Ribera, 1789; "els que **llixquen**" (El Pare Mulet, 1877, p. 46); "com se **llixquen**" (Chabás, Roch: Advertencia, en La brama dels llauradors, 1901); "**llixquen** si volen este..." (La Sombra, 19 de joliol 1924, p.3); "que mos **llixquen** tots" (La Chala, 17 d'abril 1926, p.1) "els digué una Profecia, / com si sùmules **llixquera**" (BSM, Ms. 6366, Ortí Mayor, J. Vicent: Dézimes en valencià, c.1750, f. 297); "un tros de periódich que no'l **llixquera**" (Blasco Ibáñez, V.: En la porta del sel, 1908, p.6), etc.

- lo** “lo ques demana... lo que si feyen o contrari” (Actes Corts Generals, Oriola, 1488)
- lo** “en tot lo que farà” (Corella, Roiç de: Psalteri, Venecia, 1490)
- lo vulgar** “seguint lo vulgar” (Alcanyis, Loys: Regiment preservatiu, 1490)
- lo** “es tot lo que ma voluntat desija” (Perez, Miquel: Imitació de Iesuchrist, 1491)
- lo contrari** “si tu feyes lo contrari, lo que no podem creue, nos en avisen... e nota e pensa molt be lo quet diem” (Archiu Cat. Valencia, cartes del papa Borja al seu fill Duc de Gandía, sig. 64; 1, 64: 26, any 1493)
- lo** “escriure tot lo que los sancts doctors han scrit” (Pereç: Vida de la Verge. 1494)
- lo més prest** “vinga lo més prest que puga” (Archiu Cat. Valencia, sig. 64, papers del papa Borja y seu fill Duc de Gandía, 19 de maig 1494)
- lo contrari** “tu fas lo contrari” (Archiu Cat. Valencia, carta del papa Borja al seu fill Duc de Gandía, 29 de maig 1494)
- lo contrari** “fent lo contrari” (Valmanya, Bernardí: Carcer d’amor, 1495)
- lo contrari** “he vist morir en una forma, e yamés no'n viu lo contrari” (Villena :Vita Christi, 1497)
- lo declarat** “lo declarat... y en lo ques fet... pot fer lo que... lo millor” (Obra a llaors de St. Cristófol, 1498)
- lo que tinc** “tot lo que tinc” (Amiguetum, H.: Sinonima ... in valentinum. 1502)
- lo restant** “lo restant” (Amiguetum: Sinónima, 1502, f. LI)
- lo** “quet puga dir lo quem par” (Amiguetum: Sinónima, 1502)
- lo** “vos fallgan (sic) lo que la naturalea no...” (Menaguerra, Ponç de: Lo Cavaller, Valencia, 1513)
- lo** “y tot lo que vem” (Fenollar: Historia de la passió. 1518)
- lo** “molt menjar, per lo qual...” (Llull: Blanquerna, traducció al valenciá, 1521, f. XVIII)
- lo contrari** “y dirli lo contrari” (Llull: Blanquerna, traduït al valenciá, 1521, f. XXX)
- lo poc** “per lo poc es entés”, l'home (Blanquerna, traduït al valenciá, 1521, f. XXXIII)
- lo** “y començaren a fer lo que fa la gent de guerra” (BNM, Ms. 7447, Breu rel. Germanía, 1521)
- lo contrari** “per lo contrari” (Beuter: Primera part de la Hist. de Valencia, 1538, f. LII)
- lo** “lo que se escriu” (Archiu Patriarca. BAHM, 349. Nunyes, Pere Joan: Epístola, c. 1560)
- lo** “mirar lo que va abans, lo que es seguix, lo contrari” (Nunyes: Epístola, c. 1560)
- lo mal** “lo mal no está en fero, sino en diro” (Milá, Lluís: El Cortesano, 1561)
- lo** “Senyor, yo declarare lo que vol dir” (Milá: El Cortesano, 1561)
- lo** “yo se lo que faré” (Milá: El Cortesano, 1561)
- lo** “guanyará... lo que pert en sentiment” (Timoneda: Sarao de amor, Valencia, 1561)
- lo** “tot lo que he pogut” (Fernández de Heredia, Joan: La vesita, Valencia, 1562)
- lo** “faré lo que farán elles” (Fernández de Heredia: Obres, Valencia, 1562)
- lo** “calle lo que platicaren... lo que mal fet está” (Timoneda: El Castell d’Emaus, 1569)
- lo que pot** “un pecadoret com yo, ques lo que pot fer plorant” (Timoneda: Aucto de la Yglesia, 1569)
- lo millor** “es lo millor” (Bib. Nac. Madrid. Timoneda: Quaderno de Romances, 1570)
- lo que volem** “ es lo que ara se diu... si lo que volem saber...” (Pou: Thesaurus, Valencia, 1575)
- lo més alt** “lo mes alt de la espiga... creure lo que algú diu” (Pou: Thesaurus, Valencia, 1575)
- lo contrari** "o per lo contrari" (Taraçona, Hierony: Institucions dels Furs, 1580, p.12)
- lo** “lo que diu” (BNM, Ms. 1701, c. 1590, f. 79)
- lo** “qui yo era y lo que volia” (Autobiografia de Bernat Guillem... de Valeriola, 1591)
- lo contrari** “al qui lo contrari farà” (Llicencia Real, en Historia de la Adoración de Jaume Prades, 21 de giner 1595)
- lo** “lo que haveu vist” (DECLLC, 9, 402, en sermó del valenciá A. Capella, 1600)
- lo demés** “en açó y en tot lo demés” (Autobiog. Bernat Guillem, 1604, p. 116)
- lo** “ques folgá de lo que li diguí” (Aut. Bernat Guillem, 1604, p. 122)
- lo mateix** “acusat per lo mateix” (Ginart, Nofre: Reportori dels Furs, 1608, p. 5)

- lo** “lo que per ell ha pagat” (Ginart, N.: Reportori, 1608, p. 102)
- lo** “deu pagar lo que li será demanat” (Ginart: Reportori dels Furs de Valencia, 1608, p. 128)
- lo acostumat** “Justicia deu ser elegit segons lo acostumat” (Ginart: Reportori dels Furs, 1608, p. 292)
- lo** “lo que es necessari” (Const. Universitat de Valencia, 1611)
- lo demés** “deixant lo demés” (Const. Univ. Valencia, 1611)
- lo** “lo que ací dich” (Mendoça, M.: Endeches a Sta. Teresa, Valencia, 1622, p. 208)
- lo** “proposar lo que li tenia suplicat” (Llibre de la Confraria del Roser de Cinctores, 1630)
- lo contrari** “disponent lo contrari” (Bib.Val. XVII, F. 344, Consell Gen. de Valencia, 19 de hembre 1630, p.4)
- lo** “lo que diré ara mateix” (AHO, Ms. Mulet: Poesies a Maciana, c. 1640, v. 21)
- lo** “lo que pretenen” (Mulet, F.: Poesies a Maciana, c. 1640, v. 724)
- lo** “lo que os vinch a demanar” (BNM, Ms. Matheu y Sanç: Romaç, 1643)
- lo que busque** “vist lo que busque” (Morlà: Somi del infern, 1645, v. 54)
- lo que diu** “en lo que diu” (BUV. Morlà: Ms. 666, c. 1649)
- lo afable** “se troba lo afable, lo amorós y lo discret, lo virtuós” (Morlà: Del torn de les Monches, c. 1650)
- lo prudent** “lo prudent, lo cast, lo afable, lo cortes” (Morlà: en 'Memoria de los sucesos', 1651)
- lo tocant a** “lo mes copiós de tot” (Eximeno, Josef: en 2º Cent. Can. St. Vicent, 1656)
- lo tocant a** “llealment en tot lo tocant a...” (Archiu Mun. de Culla. Tena, Miquel: Visura de Benasal, 1658)
- lo** “sense ser dotor, diré lo que te” (BNM, Ms. Mulet: Inf. Tellina, c. 1660)
- lo** “Deu sap lo que a mi em pesa” (BSM, Ms. 6781, Mulet: Gayferos y Melisenda, c. 1660)
- lo que vols** “digues lo que vols” (BSM, Ms. 6781, Mulet: Gayferos, c. 1660)
- lo mateix** “de ferte a tu lo mateix que a...” (BSM, Ms. 6781, Mulet: Gayferos, c. 1660)
- lo** “acabat lo qual el Arquebisbe digué...” (BUV, Ms. Ayerdi, J.: Noticias de Valencia, abril 1661)
- lo més llarc** “y lo més llarch” (Cap. del Quitament de la Ciutat de Valencia, 1662, p.26)
- lo vert** “començant en promer lloch, / per lo vert, o l'ansisam” (Romanç... de la gent pobra, 1763, p.1)
- lo** “lo que no farà un ferrer” (Carbó, J.: Luces de aurora, 1665, p. 333)
- lo** “la veritat de lo que passa” (Blay Arbuxech, G.: Sermó de la Conquista, 1666, p. 16)
- lo clar** “lo clar, lo ajustat, lo concís e propi del text” (Blay Arbuxec: Sermó de la Conq. 1666, p. 29)
- lo que li toca** “cada u lo que li toca” (Rodriguez, J.: Sacro Nov. S. Juan de Mata, 1669, p. 102)
- lo mateix** “ahon farà lo mateix” (Ord. custodia costa del Regne de Valencia, 1673, p. 34)
- lo demés** “y en lo demés...” (BNM, ms. 11677, Procés de la Condomina d'Alacant, a. 1674, f.77)
- lo demés** “deixant lo demes, que son opinions inútils” (Const. Universitat de Valencia, 1675, p. 26)
- lo** “les clases inferiors... pera lo que s ensenya en les superiors” (Const. Univ. Valencia, 1675, p. 52)
- lo que sap** “que lo que sap y pot dir” (A. Hist. d'Oriola, Llibre 309, Juhí a Clara Valero, any 1676, f.187)
- lo últim** “en lo últim de dembre (sic) de dit any pasat” (Archiu Hist. d'Oriola, Llibre 309, any 1676, f. 271)
- lo que** “ a lo que respongé dit Jaume Nabás” (Archiu Mun. Benasal, Procés a Vicent Badal, 1684)
- lo afable** “lo afable, y polit, / com lo valent y esforçat (com vem en Felip Quint) / es natural en los Reys” (Academia de Valencia, 1704, p.75)
- lo millor** “pera fer riure son de lo millor” (Academia de Valencia a Felipe IV, 2 de febrer 1704, p. 76)
- lo que** “Bo es amagarse, pera que no li traguen a u lo que te en son interior” (Dolz, Estevan: Oración fúnebre... Gregorio Riudaura, 1706, p.11)
- lo mateix** “dos pams de ample y lo mateix de fondo” (Llibre de Visures de Benasal, 1723)
- lo més singular** “un cas lo més singular” (Coloqui de les...virtuts dels valencians, 1728)
- lo que podria** “tot lo que podria dir / a favor dels valencians” (Col. de les innumerables virtuts dels..., 1728)
- lo que** “lo que he guanyat en solfes” (BUV, Ms. 174, Coloqui de les campanes, 1729)
- lo que** “y vols que lo que dius te creguen” (BUV, Col. de les campanes, 1729, v. 246)
- lo que** “tot lo que tenia” (Bodleian Library. Ms. Evangelis valencians d'Oxford, 1730)

- lo primer y millor** “les llimes imperials./ fi, de lo primer que entra, / y millor en lo Mercat” (Romans y coloqui nou pera divertir el humor..., dels pobres festechans 16 de deembre 1733)
- lo** “tot lo que passá” (Romansr... dels pobres festechans, 1733)
- lo militar, a** “en son espadí y casaca, / vestits a lo militar” (Ros: Coloqui pera... estes Carnistoltes, 1733)
- lo** “no saps donar rao lo que en ella está pasant” (BUV. Ms. 668, Raon. de Vinalesa, 1735, v. 24)
- lo** “y lo que més m’aturdix...” (BUV. Ms. 668, Raonament de Vinalesa, 1735, v. 13)
- lo mereixcut** “paguen lo mereixcut” (Coloqui sobre els usos y modes... de algunes viudes, c. 1735)
- lo que** “cada hu en sa casa sap lo que pasa (...) ni escoltar per les portes lo que diuen” (Ros, Carlos: Tratat, 1736, pp. 49, 77)
- lo** “que los pastor sapien lo que es deu guardar” (Stabliments Torre d’en Besora, 31 agost 1738)
- lo demás** “tot lo demás sobra ya... tot lo que sabia” (Rios, Joseph: Poema en valenciá, 1740)
- lo inventat** “feren tan sols la variació a lo inventat” (Ros: Cart. valencianas, 1750, p. 25)
- lo demás** “en lo demás” (Mas, fray L. V.: Sermó Cof. S. Vicent, 1755, p. 40)
- lo més** “lo més que podré fer” (Coloqui de coloquis o ansisam de totes herbes, s. XVIII)
- lo que yo dic** “tan clar es lo que yo dich” (Collado, Joan: Poesies valencianes, 1755)
- lo mateix** “relatar lo mateix” (Col. de les moltes rinyes... entre sogres y nores, a. 1758)
- lo demás** “Ique lo demás no es del cas” (Coloqui... per un modo de refresc a les Madametes, any 1767)
- lo viu** “com de lo viu a lo pintat” (Galiana: Rond. 1768, p. 17)
- lo que mane** “lo que mane” (Galiana, Lluís: Rondalla de rondalles, 1768, p. 32)
- lo que** “y al peu de la lletra lo que fa al cas” (Galiana: Rond. 1768, p. 33)
- lo atre** “y lo atre que yo em calle” (Galiana: Rond. 1768, p. 52)
- lo bo** “y cuidado, ara be lo bo” (Galiana: Rond. 1768, p. 55)
- lo pijor** “com dic, lo pijor” (Galiana: Rondalla . Valencia, 1768, p. 22)
- lo que ixca** “a tot lo que ixca” (Galiana: Rond. 1768, p. 65)
- lo millor** “lo millor de la funció” (Rahonament que fan quatre llauradors al Retor, 1772)
- lo demás** “al tornar per tot lo demás” (Coloqui del Escolá y la Viuda, s. XVIII)
- lo** “a Deu / lo que ha Deu es deu honrar” (Relació que fa a Thomás, 1769, f.128)
- lo millor** “sentencie ... lo millor que li parega” (A.M. Elig. Romans del pleit del pollastre, 1776)
- lo que vullga** “siga lo que vullga” (A. Mun. Elig. Romans del pleit del pollastre, 1776)
- lo millor** “¡sagrat! Lo millor me falta... y lo més essencial” (B. Nic. Prim. Ms. Coloqui de coloquis, s. XVIII)
- lo mateix** “lo mateix” (Prudent raonament que fa Pepo Canelles, Imp. Joseph Estevan, 1784)
- lo que veres** “tu has referit lo que veres / per la nit” (Relació entre Sento y Tito, 1784)
- lo que pot** “cada qual fa lo que pot, y molt més” (Col. de Tito y Sento, 1789)
- lo contrari** “Diu be; / lo contrari es ignominia” (Rahonament... quatre llauradors al Retor, 1772, 1789)
- lo** “collir lo que atres han sembrat” (León, C.: Arenga crítica, 1789, p. 1)
- lo millor** “de tot lo millor del porc” (Coloqui de la mosa de Peyró, c. 1790)
- lo fosc** “en farols lo fosc fan clar” (Baoro el Rochet de Alcáser, c. 1790)
- lo primer** “En lo primer... / en lo segón...” (Baoro el Rochet de Alcáser, c. 1790)
- lo més alt** “y divise en lo més alt” (Relació que fa Anselmo de Catarroja, c.1790)
- lo mateix** “lo mateix fon” (En obsequi del Voluntaris del Estat del Reyne de Valencia, 1794)
- lo contrari** “tot lo contrari es morir” (En obsequi dels Voluntaris, 1794, p. 6)
- lo bo** “te lo bo de lo millor” (Coloqui de Vintungles, 1795)
- lo** “ve ara al cas de lo que pregunte” (2ª part, el tio Joan Senén de Patraix, 1797, p. 1)
- lo millor** “lo millor es callar, / y anem abant, que son festes” (Glories del Beato Juan de Ribera, a.1797)
- lo més bo** “lo més bo y més primorós” (Naiximent..., del Gran Coloso de Rodas, 1797)
- lo bo** “dins de ella / tot lo bo y millor” (Descripció de les lluminaries, 1797)

- lo viu** “ara has pegat en lo viu” (Coloqui de Vadoro a la vinguda dels Reys, 1800)
- lo** “lo que'l amor y afectes me dictaren” (Lloant al Reyne, Imp. Viuda de Laborda, 1802)
- lo negre** “a fer de lo negre blanc” (Segón rahonament entre el Rat Penat y el Micalet, 1802)
- lo** “fem tot alló que pugam, lo demás deixemho a Deu” (2ª conversació entre el tío Senent, 1808)
- lo bo** “encara voríen lo que es bo” (Coloqui entre un capador de la Gascunya y un sabater remendó de Valencia, Imp. Agustín Laborda, 1808)
- lo** “aixó es lo que falta” (Abaristo, peó de obrer de vila, Valencia, 1813)
- lo** “lo millor será callar” (Conversació de Saro, 1820)
- lo millor** “será lo millor, / si yo poguera parlar...” (Segón rahonament... Pascasio y Patatorta, 1823)
- lo mateix** “lo mateix dic yo” (El Mole, 1840, p. 53)
- lo que puguen** “que pera lo tísic que está... farán tot lo que puguen” (El Mole, 1840, pp. 58, 64)
- lo bo** “Ara be lo bo” (El Mole, 1841, p. 235)
- lo que puga** “faré lo que puga” (El Tramús, 26 de giner de 1841)
- lo que siga** “esta comedia, o lo que siga, es propietat...” (Baldoví: El virgo de Visanteta, 1845)
- lo** “fare lo que yo vullga d'elles” (Baldoví. El virgo de Visanteta, 1845, p. 3)
- lo millor** “de tot lo bo lo millor” (La Donsayna, 1845, p. 153)
- lo** “aplega a lo millor” (Bernat y Baldoví: Un ensayo fet en regla, 1845, p. 7)
- lo** “lo que prenc y lo que deixe” (Un pillo y els chics educats, 1846, p. 25)
- lo** “creent per cosa certa lo que un turc diu” (El Tabalet, 1847, p. 78)
- lo** “lo que me socarra es que u fasa aposta” (BNM, Ms. 14. 185, Chaques l'olier, c. 1850, f. 19)
- lo clar** “yo te u diré per lo clar” (Santapola: Coloqui entre Goriet y la Chora, c.1850)
- lo** “dels llibres, lo qu'et convé pren” (Aforismes catalans traduïts al valencià, 1853, p. 10)
- lo** “lo que yo he dit” (Mentres pasa la diana, Alcoy, 1855, p. 15)
- lo** “tu no saps lo que se patix” (Lladró, Ramón: Rafela la filanera, 1855, p. 18)
- lo de marres** “ya tornem a lo de marres” (El Mole, 12 de febrer 1856)
- lo que pot** “de lo que pot fer qui te a la ma un riu de veus” (Altet: Deu y lo mon, 1858)
- lo tant, per** “el mal escrònic y per lo tant rebelde” (El Saltamartí, 14/ 03/ 1861, p.2)
- lo mateix** “torne cantant, / lo mateix qu'un gafarró” (Escalante: El deu, deneu y noranta, 1861)
- lo bo** “ara be lo bo” (El Saltamartí, 06/ 02/ 1861, p.2)
- lo** “¿es cert lo que em dius, Pepet?” (BNM, Ms. Rochano: Pepeta la Molinera, 1861, s. f.)
- lo chocant** “lo chocant es, que hui, que tants...” (El tío Nelo, 1/ 03/ 1862, p.6)
- lo** “lo que parla ya es de sobra” (BNM, Ms. 14339, ¿Qué no será!, 1862, f. 7)
- lo** “farás lo que mane yo” (Salelles Cardona, C.: El sospirs d'un llauraor, 1864, f. 8)
- lo** “que no sapia lo que pasa” (Badía y Adell, J.: La matiná de Sen Roc, 1864, f. 8)
- lo** “tu lo que vols son dinés” (BNM, Ms. 14447, Badía: La matiná de Sen Roc, 1864, f. 27)
- lo** “lo que yo no puc tragar es els vells” (Liern. R. M^a: Una broma de sabó, 1867, p. 14)
- lo** “So Rafel ¿sap lo que ha dit?” (Merelo, J.: Novio mut es millor volgut, 1868, f. 3)
- lo llunt** “he vist... dos valencians a lo llunt” (Merelo: Novio mut es més volgut, 1868, f. 20)
- lo tant, per** “per lo tant, yo en el meu sentit” (Alapont, V.: Un páparo estant de guardia, 1869, p. 3)
- lo** “pronte vorás lo que pasa” (Barreda, M.: Un arreglo improvisat, 1870, p. 7)
- lo** “me fa a mí més pobre de lo que soc” (Escalante: A la vora d'un sequiol, 1870)
- lo** “lo que t'ha dit” (G. Capilla: Una nugolá d'estiu, 1871, p. 5)
- lo** “per lo contrari... lo que vullgues li diré” (Lladró: La boba y el embobad, 1872)
- lo mateix** “lo mateix” (Colom y Sales, J.: Tal es Cualis com Camalis, 1872, p. 13)
- lo** “Lo que vullc yo es almorsar” (Balader: ¿Fuchint de les bombes!, 1873, p. 27)
- lo** “tots els dies lo mateix... lo que yo li dic” (Escalante: La escaleta del dimoni, 1874)

- lo que se sap** “¡He patit lo que sap deu” (Torromé, Leandro: Les choyes de Roseta, 1874, p. 15)
- lo que hia en l'armari** “Deu sap lo que hia en l'armari” (Palanca, F.: La gata moixa, 1874, p.11)
- lo que fa** “lo que fa la roba” (Colom, J.: Lo que fa la roba. Castelló, 1875)
- lo que fea** -cat. *el que feia*: “lo que fea” (Escalante, E. : Mentirola y el tío Lepa, 1875, p. 14)
- lo** “en l'aulor... de lo que vostés saben” (El Pare Mulet, 1877, p. 50)
- lo mateix** “es lo mateix” (Vives y Azpiroz, Rafael: Entre amics no cal tovalles, 1877, p. 11)
- lo** “lo que trobe més de mancor” (Escalante: El agüelo Cuc, 1877)
- lo** “fasen tot lo que yo els dic y no lo que yo fasa” (El Bou solt, 1877, p.120)
- lo que soc** “¿qué es lo que soc? (Liern, Rafael M^a: El que fuig de Deu, 1878, p. 19)
- lo que pot** “fa lo que pot” (El chiquet del milacre, 1878, p. 30)
- lo** “y per lo mateix” (Llombart: Abelles y abellerols, 1878, p. XII)
- lo contrari** “no li diré lo contrari” (Ovara: Males llengües, 1879, p. 15)
- lo** “Lo que te vosté es cangrena” (Llombart: L'agüela Puala, c. 1880)
- lo que val** “y lo que val han pagat” (Colom: El benefisi de Mora, 1881, p. 17)
- lo** “lo qu'es aixó, ni pensaro ... lo que se diu un perdut” (Fambuena: Fer les cartes, 1881, p. 14)
- lo** “qu'es lo que tinc que fer pera eixir” (El Tío Gabia, Novelda, 6-XII-1883)
- lo més bonico** “lo més bonico es que sempre son els mateixos” (El Canari, 1^a, Castelló, 1883, p.2)
- lo** “lo que si mos indigna y...” (El Tío Gabia, Novelda, 6 -XII- 1883) En catalá: *el que si ens indigna i ...*
- lo** “lo que siga ya ho vorem” (Millás, M.: Els microbios, 1884, p. 8)
- lo** “¡Qué poc penses en lo teu!” (Roig y Civera: El tesoro dels Chermanells, Gandia, 1884, p. 8)
- lo milloret** “lo milloret del... (...) que lo dit, dit está” (La Moma, 4 d'abril 1885, pp. 4, 5)
- lo millor** “lo millor es amagarse ans que...” (Escalante: Lepe y Talala, 1886)
- lo** “fan lo que volen de mi” (Borrás, José: comedia El Cullerot, Alacant, 1886, p. 7)
- lo** “lo mateix li dic” (Borrás, Vicent: El estudi d'un pintor, 1886, p. 25)
- lo** “lo millor... per lo tant” (Escrig: Dicc. 1887)
- fi, lo** “Así es menester palique y li entraré per lo fi” (Campos Marte. Milord Quico, 1887, p.
- lo** “lo que tens es masa llengua” (Del porrat de Sent Antoni a les..., 1887, p. 8)
- lo** “lo que li dic” (Escalante: Valencia a la matiná, 1888, p. 34)
- lo** “no solta lo que volem” (Escalante: Quintos y reganchaors, 1888, p. 10)
- lo** “sabem lo que vol dir (...) fan lo que es dona la gana” (Garrotá de sego, n° 1, 6; Alacant, 1888, pp.1, 2)
- lo que vullga** “tot lo que vullga” (Semnari Garrotá de sego, n° 3, Alacant, 1888, p.1)
- lo brut** “lo que está brut... lo qu'está amarc no está dols... fes lo que vullgues” (Ensisam, 1891, pp.201, 239)
- lo** “tot lo que vullga” (La Nova Traca, n° 1, 1894, p. 3)
- lo** “lo ques enlora present” (BNM, Ms. 14331, Zapaté, V.: Marianeta de Carpesa, c. 1890, f. 8)
- lo antic** “un pare retor, / chapat a lo antic” (La Degollá , 6 d'abril 1890, p.2)
- lo** “y per lo que puga vindre” (BNM, Ms. Zapaté, V.: Marianeta de Carpesa, c. 1890, f. 10)
- lo barato** “artículs que se venen en esta botiga y lo barato dels preus...” (La Degollá , 19 /01/ 1890, p.7)
- lo de casa** “primer es Portugal que tot lo de la casa” (La Degolla, 19 de giner 1890, p.2)
- lo** “fes lo que vullgues” (Palanca Hueso, Antoni: Noblea obliga, c. 1890)
- lo millor** “eixes maixqueretes que a lo millor...” (Semnari El Blua, Castelló, 21 febrer 1892, p.2)
- lo teu** “sanser y recte en lo teu” (Caps y senteners, Imp. C. Romá, 1892, p.12)
- lo viu, pegar en** “li ham pegat en lo viu a eixe secret” (La Traca, 19/ 03/ 1892, p.1)
- lo de cadaú** “a cadaú lo que siga d'ell” (Gadea: Caps y senteners, Imp. C. Romá, 1892, p.54)
- lo contrari** “a la nit li demostraré lo contrari” (Sanmartín: Jagants y nanos, 1895, p.123)
- lo més cómic** “lo més cómic es...” (Sanmartín: Jagants y nanos, 1895, p. 200)
- lo gran** “fa la guerra a tot lo noble y a tot lo gran” (Sansano: Una sublevació, Elig, 1896, p. 15)
- lo millor** “lo millor es callar” (Rubert Mollá: Colahuet y sa cosina, Alacant, 1897, p.16)

- lo present** "es un chic... que millorant lo present, val..." (El Cullerot, Alacant, 10 de giner 1897, p.1)
- lo dit** "si acás ofenc en lo dit" (El Cullerot, Alacant, 7 d'agost 1897,p.1)
- lo mateix** "y pobles que pensen / lo mateix, yo els..." (Sanz: Mambisos en Muchamel, Alacant, 1897, p.17)
- lo cual** "en Crevillent... lo cual mosatros sentim també" (El Cullerot, Alacant, 17 d'octubre 1897, p.4)
- lo únic** "lo únic que teniu que fer es..." (El Cullerot, Alacant, 7 de noembre 1897, p.3)
- lo que vullgues** "fes lo que vullgues" (Palanca, A.: De la vida a la mort, 1897, p.21)
- lo que** "lo que se vol, lo que se desicha, lo que se busca, lo que se demana y lo que convé" (El Cullerot, Alacant, 22 de maig 1897, p.2)
- lo que dic** "lo que dic, hiá pera solsirse" (Escalante: Mil duros y tartaneta, 1897, p. 10)
- lo mateix** "lo mateix en pau que en guerra" (El Cullerot, Alacant, 12 juny 1897, p.1)
- lo que fa** "pues, lo que fa la roba" (Semnari El Cullerot de Alacant, 29 de març 1898)
- lo que faré** "lo que faré cuant me case" (El Amic del Poble, Alacant, 13 març 1899, p. 1)
- lo que vullga** "vosté dira lo que vullga, pero sapia..." (Fe Castell, V.: Les Viudes de la Plaseta, 1900, p. 6)
- lo que vullga** "¡Que fasa lo que vullga!" (Thous, Maximiliá: ¡Foc en l'era!, 1900, p.7)
- lo meu** "dónam lo meu enseguida" (Guallar, J. G.: Nit d'albaes, 1900, p.7)
- lo** "¿vol donarme lo qu'es meu?" (C. Bonet, Edmundo de: La planchaora, 1901, p.23)
- lo més raro** "lo més raro / que se pot may haver vist" (Llibret Falla Carrer Rusafa, 1905, p.7)
- lo** "y es per lo que yo el bonegue" (Pastor, Vicent: Un meche per afisió, Alacant, 1905, p. 3)
- lo millor** "pero lo millor es fer acte de constricció" (Vives, F. Pere: Catecisme valenciá, 1907, p. 86)
- lo que** "lo que sabem... furta: llevar a un atre lo que's seu " (Vives: Catecisme valenciá, 1907, pp. 8, 74)
- lo** "lo que vullgues" (M.R.: Canyisaes, Monóver, 1907, p. 50)
- lo seu** "te lo seu, y res més (...) aixó es lo de manco " (Martínez Ruiz: Canyisaes, Monóver, 1907, pp.57, 60)
- lo desconegut** "empuixá per lo desconegut" (Domingo Bondía, M.: Sanch mora, 1908, p.7)
- lo irremediable** "deixá de comentar lo irremediable" (Thous, M.: La música nova, 1908, p.15)
- lo milloret** "lo milloret del poble" (Altaba, Chimo: Noblea de cor, 1908, p.7)
- lo llunt, a** "a lo llunt" (Oller Rabassa: La carretera, noveleta catalana traduïda al valenciá, 1908, p.4)
- lo ocurrit** "revixqué lo ocurrit" (Altaba, Chimo: Noblea de cor, 1908, p.16)
- lo que ixca, ixca** "s'embadurna la cara, ixca lo que ixca" (Castell: Carmela la pentinaora, 1908, p.9)
- lo tant, per** "es per lo tant una festa típica" (Gadea: Tipos, modismes, 1908, p. 390)
- lo manco** "tres lliures de cansalá lo manco" (Blasco Ibáñez, V.: En la porta del sel, 1908, p.6)
- lo sigüent** "hagueren pogut els cronistes referir lo sigüent" (Almanach de La Troná , 1908 , p.10)
- lo** "puix lo que diu el vulgo" (Martí Gadea: Tipos, apéndix, 1908, p. 150)
- lo primer, lo según** "Lo primer perque diu moltes mentires; lo según perque..." (Thous, Maximiliá: La música nova, 1908, p.3)
- lo fet** "ningú que fera més de lo fet per ells" (Barrachina, Ch.: Val y trenta, 1909, p.16)
- lo bromiste** "el tío Sec... per lo bromiste que era" (Sancho, Vicent: Fi de un idili, 1909, p.7)
- lo calorós** "lo calorós y pesat de la faena" (Martínez Ruiz: Canyisaes, Monóver, 1910, p.202)
- lo que s'odia** "lo que s'odia se te presenta a tota..." (Morales, Bernat: Noveletes, 1910, p.23)
- lo millor** "lo millor de este mon es el vi" (Thous, Maximiliá: Cansó de la chala, 1911)
- lo** "lo que vullgues fer, chiqueta" (Peris Igual: La matansa del serdo, Castelló, 1911, p. 7)
- lo milloret** "tot lo milloret del serdo" (Igual, J.: La matansa, Castelló, 1911, p. 28)
- lo amarc** "el bes sap a gloria, pero... lo amarc sol vindre después" (La Traca, 17/02/ 1912, p.2)
- lo ruquerol, a** "fasa la presentasió en versaes a lo ruquerol" (La Traca, 25 de maig 1912, p.3)
- lo mateix** "també lis ocurrirá lo mateix" (La Traca, 3 d'agost 1912, p.3)
- lo que parlem** "els dos asoles y lo que parlem es fum" (Escalante: Un ratet en..., 1914, p. 7)
- lo infinit** "y la mirá extravía en lo infinit" (Carceller, V.: El fill del dimoni, 1914, p.8)
- lo que fon** "pensar en tot lo que fon y ya no pot ser" (Sancho Riera, V.: Ivern, 1914, p.1)
- lo de vosté** "Lo de vosté, tres. Un quinset lo de vosatros" (Pere Angeles: El chiste, 1914, p.8)

- lo foraster** -en valenciá distinguim 'el foraster' —una persona concreta que ha aplegat de fora de nostre hàbitat—, y 'lo foraster', que aludix indefinidament a tot lo de fora: música, gastronomia, costums, etc.: "en fer vórer que lo d'esta terra es millor que lo foraster" (Sanchis Civera, J.: Carreres de choyes, 1914, p.1)
- lo més adins** "lo més adins del meu pensament" (Sanchis, Rafel: El Prinsip del caball blanc, 1914, p.15)
- lo milloret** "lo milloret del poble" (Almanac de La Traca, 1914, p.10)
- lo pasat** "ningú dels vells recordaba res de lo pasat" (Almanac de La Traca, 1914, p.30)
- lo més alt** "per l'escala de caragol a lo més alt del campanar" (Almanac de La Traca, 1914, p.31)
- lo llarc, a** "a lo llarc de les costes del Mediterráneo" (Thous, Maximiliá: ¡Esquirols!, 1914, p.5)
- lo més alt** "per l'escala de caragol a lo més alt del campanar" (Almanac de La Traca, 1914, p.31)
- lo desconegut** "tota sa vida, enfront tenia lo desconegut" (Lluch, F.: Terra d'amor, 1914, p.18)
- lo vist, per** "tenia ell ganas. per lo vist, d'omplir la seua panxa" (Michó, P.: Después de la festa, 1914, p.11)
- lo més fondo** "per un camí, allá a lo més fondo" (Blasco Ibáñez: Colp doble, 1915, p.2)
- lo llunt, a** "s'ou un gos lladrar a lo llunt" (Millás, M.: El Civil, 1916, p. 36)
- lo** "así me tenen pera lo qu'els pugue servir" (Breva, V.: Ilusions d'un soldat, Castelló, 1916, p. 1)
- lo contrari** "convençut de lo contrari" (Millás Sagreras: El cercadit de Doloretas, 1916, p. 6)
- lo aficionat** "lo aficionat que es a les películes" (Alcázar: Ulls de musol, 1916, p.10)
- lo** "lo que vullga" (El Tio Cuc, nº 115, Alacant, 1917) Catalá: *el que vulgui* .
- lo mateix** "¡Sempre lo mateix!" (Baidal, F.: Amor torna, Castelló, 1917, p. 8)
- lo corrent** "pagant a tot el mon, tant de lo atrasat com de lo corrent" (El Tio Cuc, nº 140, Alacant, 1917)
- lo** "Mercedes fa lo que li mana son pare" (Baidal Llosá, F.: Amor torna, Castelló, 1917, p. 13)
- lo millor** "la música es lo millor que hiá" (Baidal, F.: Amor torna, Castelló, 1917, p. 19)
- lo bonico** "lo bonico y clar qu'está sempre el cel" (Gadea. Tipos, III, 1918, p.152)
- lo més gran** "pero lo més gran... lo més pelut, com día un... amic nostre" (La Traca, 28/ 12/ 1918, p.1)
- lo que pot** "cada u fa lo que pot" (Peris Celda: ¿Voleu llum?, 1918, p.12)
- lo contrari** "persuadits de lo contrari" (Gadea: Tipos, III, 1918, p.141)
- lo millor del mon** "lo millor que hia en lo mon es la misa y el rosari" (Gadea: Tipos, III, 1918, p.113)
- lo llunt** "pareix que a lo llunt sone una orquesta" (Marco: La tasa dels hous, 1918, p.17)
- lo positiu** "molt amiga qu'es de lo positiu" (Gadea: Tipos, III, 1918, p.133)
- lo Káiser, bigot a** "el bigot a lo kaiser y feta la ralla" (Mollá Ripoll: Per la casa de Socorro, 1919, p.8)
- lo** "y lo més llunt posible" (Peris Celda, J.: Terres malahides, 1919, p. 3)
- lo** "fes lo que vullgues" (Peris: Terres, 1919, p. 29)
- lo vell** "porta un trache que, per lo vell, no se sap..." (Mollá Ripoll, E.: Per la casa de Socorro, 1919, p.2)
- lo** "lo que fa el no entendre les coses" (Mollá Ripoll: El punt de Canyamaso, 1920, p. 7)
- lo** "lo que volía dirli es..." (Mollá, Enrique: El punt, 1920, p. 10)
- lo** "vosté dirá lo que m'ha donat" (Meliá, F.: El pare Canuto, 1921, p. 6)
- lo dit** "Lo dit. A mí m'agraen el homens formals" (Meliá, F.: El pare Canuto, 1921, p. 13)
- lo milloret** "una colecció... Lo milloret del poble" (Nostre Teatro, semanari lliterari, 19 juny 1921, p. 17)
- lo que** "lo que estem fent me remordix" (Valero, R.: Dos fotógrafos ambulants, 1921, p.13)
- lo del** "y Quintino raere del taulell menechant lo del foc" (Gayano Lluch: Del Tersio Extranjero, 1921, p.3)
- lo millor** "lo millor sería tindre dinés" (Salvador, Carles: Un negoci com un atre, 1921, p.7)
- lo dolorós** "no sap vosté lo dolorós qu'es aixó" (Blat, L.: De sacristá a torero, 1922, p.10)
- lo llarga** "y caigué de tos tot lo llarga que era" (Almanac La Traca, any 1922, p.36)
- lo dit** "Lo dit, dit está" (Ruiz Esteve: De Dar-Drius a l'alquería, 1922, p.7)
- lo ocurrit** "pero Rosa m'ha enterat de lo ocurrit" (Blat, L.: De sacristá a torero, 1922, p.9)
- lo fet** "lo fet, fet está" (Almanac La Traca, any 1922, p.44)
- lo que** "lo que no te perteneix" (Barchino, P.: ¿Qué talla l'abaecho?, 1924, p. 15)
- lo que perseguix** "aixina lo que perseguix..." (Garrido, J. :El sant de la chica, 1924, p.10)
- lo milloret** "lo milloret del poble" (El Tio Cuc, 2ª ep., nº 53, Alacant, 1924, p.4)
- lo atre** "li te que agradar el vi... y lo atre. —¿Lo atre qu'es?" (Visent Alfonso: ¡Mar adins!, 1924, p.4)

- lo** “tu vorás lo que’s millor” (Alberola: Terres secanes, 1924, p. 7)
- lo** “no es pa lo que demane” (Urios, Elvira: Día de Pascua, c. 1925, p. 4)
- lo llunt** “s’ou a lo llunt el roído de...” (Barchino, P.: La embolá, 1925, p.15)
- lo** “lo que tu vullgues... lo pasat tornarà” (Juan, J. M^a: ¡Chófer, al Novetats!, 1925)
- lo** “tot lo que yo tinc en la ma” (Montesinos, V.: ¿Y diuen qu’el peix es car?, 1926, p. 18)
- lo** “lo que vosté mane” (Peris Celda: La peixca de la ballena, 1926, p. 8)
- lo fet** “lo fet ya está fet” (Meliá: Com els cacherulos, 1926, p. 13)
- lo mateix** “lo mateix que he fet yo” (Sendin Galiana, A.: Tonica la del llunar, 1926, p. 6)
- lo que vullguen** “fasen vostés lo que vullguen” (Catalá G.: La carchofa, Torrent, 1926, p. 12)
- lo que vullgues** “lo que vullgues, filla meua” (Montesinos, Vicent: ¿Y diuen qu’el peix es car?, 1926, p. 11)
- lo agarrat** “lo agarrat no perteneixia al prémit” (La Chala, 10 de joliol 1926, p.3)
- lo dit** “Lo dit: hiá obra” (Gómez, J.: Yo mate... bous, 1926, p.17) Catalá: *el que s’ha dit*.
- lo contrari** “pero com yo pense tot lo contrari...” (Meliá, F.: El as d’oros , 1927, p.13)
- lo més, tot** “un quart d’hora tot lo més” (Buil, F.: La indigna farsa, 1927, p.21)
- lo que** “servint lo que fasa falta” (Peris, J.: Més allá de la lley, 1927, p. 3)
- lo molt que te vullc** -cat. *el molt que te’estimo*: “lo molt que te vullc” (Buil, F.: La indigna farsa, 1927, p.14)
- lo** “sapia lo que te en sa casa... vorá qu’es lo que fem” (Soler, J.: El solo de flauta, 1927, pp. 16, 26)
- lo sa, tallar per** “¡yo tallaré per lo sa!” (Martín, A.: La oroneta, 1927, p.13)
- lo** “lo que no’s diu es alló que... ¿Ahón está lo que ha llaurat?” (Alberola: L’amo y senyor, 1927, pp. 5, 19)
- lo pasat** “lo pasat ya está pasat” (Peris, J.: Més allá de la lley, 1927, p. 8)
- lo contrari** “les chiques volen tot lo contrari” (Gómez Polo, J. : ¡Ya tens mare!, 1927, p.9)
- lo del** “lo mateix que te sosuix en lo del vi te pasará en moltes coses” (Martí, L.: Yo no soc yo, 1927, p.6)
- lo** “no: lo que occurix es que... lo que vosté vullga” (Martín: L’alegría del dolor, 1927, pp. 4, 5)
- lo manco** “lo manco estarem tres semanas en Moncá” (El tio Cavila, 1873, p. 8)
- lo manco, per** “per lo manco... per lo que se veu” (Concheta Ruiz: Anima valensiana, 1927, p.9)
- lo insuls** “¿qué fer, si lo insuls perdura y lo típico...?” (El Fallero, 1927, p.10)
- lo desconegut** “lo desconegut... lo que no es meu, no m’interesa” (Soler: Les chiques del barrio, 1928, p.40)
- lo** “fes lo que vullgues” (Alcaraz: El ball del ram, 1928, p.12)
- lo del** “que no te s’ocurrisca lo del chincholer” (Meliá, F.: ¡Pare vosté la burra, amic!, 1928, p.13)
- lo primer** “lo primer es anar a per dos taxis” (Soler Peris, J.: Les chiques del barrio, 1928, p.20)
- lo més grave** “¡Lo més grave que li pot pasar a un pare!” (Meliá, F.: ¡Pare vosté la burra, amic!, 1928, p.52)
- lo** “creute tot lo que te diga” (Peris Igual, J.: El banquet de l’alquería, Castelló, 1928, p. 5)
- lo** “diguerem lo més chocant” (Llibret Foguera Benalúa, Alacant, 1928, p. 3)
- lo** “lo que més li preocupava” (Llibret Foguera Méndez Núñez, Alacant, 1928, p. 10)
- lo** “fes lo que pugues y lo que sapies” (Alberola, E.: Refraner valenciá, 1928, p. 121)
- lo** “¿Es que acás algú ensomía lo que vol?” (Torre: La Llangosta, estrená en Castelló, 1928, p. 6)
- lo** “apoyar tot lo que siguen idees” (Semanari La Cremá, Alacant, juliol de 1928)
- lo** “que me porten lo qu’es demane” (Esteve, Chusep: Els Magos del chiquet, 1928, p. 5)
- lo** “será lo que tu vols, lo que yo vullc també, ¡lo que deu ser!” (Meliá, F.: Al pas del Nasareno, 1928, p.58)
- lo** “mosatros lo que tenim es fam” (S. Galiana y G. Polo: Rusafa, Bolsería, 1928, p.21)
- lo** “y montar una clínica que siga lo millor de lo millor” (Martí, L.: Pepe el curandero, 1928, p.9)
- lo** “no vivim lo queensem, sino lo que volem que pensen de mosatros” (Vicent Alfonso: El Trull, 1929, p.6)
- lo** “digues, pues, lo que vullgues” (Urios, Elvira: Pepita Dolsa y Tófol Llèpol, 1929, p. 6)
- lo contrari** “es lo contrari de lo que ella pensa” (Matalí de Almenar, Vicenta: El Pecat, 1929, p. 7)
- lo** “No; lo del ensómit, que no ha segut ensómit” (A. Pellicer: L’hora tonta, 1929, p.20)
- lo nostre** “Toni... ¡qué hiá de lo nostre?” (Josep Mª J.G. y E, Beltrán: Les glándules del mono, 1929, p.11)
- lo** “vorán lo que estem de adelantats” (Llibret Foguera Barrio San Fernando, Alacant, 1930)
- lo** “vorem lo que peixquem” (Llibret Foguera Barrio San Blas, Alacant, 1930)

- lo** “yo te convidaré a tot lo que vullgues” (Breva, Vicent: Anem a la Madalena, Barcelona, 1930)
- lo mateix** “sempre lo mateix” (Breva, V.: Anem a la Madalena, Barcelona, 1930, p. 17)
- lo** “un electriciste veu lo que está fent” (Llibret Foguera Chapí, Alacant, 1930)
- lo** “lo que sobra, y bo no hiá res, y tot lo roín...” (Llibret Carolines Altes, Alacant, 1930)
- lo** “costípat tot lo que vullgues, si eixe es el teu gust” (Sallés Rocabert: Els castigaors, 1931, p.8)
- lo que** “tot lo que relluix no es or” (Barchino, P.: Tot lo que relluix, 1931, p.16)
- lo** “lo que te dic” (Tallada, Miquel: Les Camareres, 1931, p. 4)
- lo** “lo que vullc” (Soler, Virgili: No es aixó lo que yo vullc. Alacant, 1931)
- lo** “¡Aixó es criminal!... ¡Tot lo criminal que vosté vullga!” (Alcaraz, J.: Vullc besarte, 1931, p. 5)
- lo** “aixó es lo que me te preocupá” (Alcaraz, J.: Vullc besarte, 1931, p. 17)
- lo** “y lo agust que yo les aguante” (Sendin Galiana, A.: ¡Grogui!, 1931, p. 4)
- lo teu** “lo que soc ara, res... lo teu en Aurora era pur pasatemps” (Sendin: ¡Grogui!, 1931, pp. 9, 13)
- lo** “vaig a vore lo qu’es” (Herrero, J.: En temps de la Dictaura, 1931, p. 7)
- lo contents** “tu saps lo contents qu’ixquem” (Herrero, J.: En temps de la Dictaura, 1931, p. 8)
- lo** “si sempre poguera fer una lo que vol” (Colomer, E.: ¡Me cason l ’Havana!, Alcoy, 1931, p. 2)
- lo millor** “ya pots fero tot lo millor que vullgues” (Colomer: ¡Me cason l ’Havana!, Alcoy, 1931, p. 6)
- lo mateix** “lo mateix que un topo arrapa” (Llibret Foguera Chapí, Alacant, 1932, p. 12)
- lo més coent** “venen tots vestits de lo més coent posible” (Barchino, P.: El cuquet del carinyo, 1932, p.22)
- lo aseats** “veus als festers... y lo aseats que van” (Valls, E.: Matí de Gloria, Alcoy, 1932, p. 8)
- lo que siga** “pagant lo que siga” (Calpe de Sabino: La creu del matrimoni, 1932, p.24)
- lo seu** “ningú deixa de cumplir lo seu” (Llibret Foguera Chapí, Alacant, 1932, p. 13)
- lo que vullgues** “Lo que vullgues. Ara, nemsen” (Ferrer, L.: A la vora del riu Serpis, Gandía, 1932, p. 10)
- lo be** “hiá que vore lo be que mos senta la roba als quatre” (Barchino, P.: El cuquet del carinyo, 1932, p. 23)
- lo mateix** “sempre lo mateix.” (Beut, Pepe: Cartelera d’espectáculos, 1932, p. 10)
- lo** “lo més modern y económic” (Valls, E.: Matí de Gloria, anunci de casa Carbonell, Alcoy, 1932)
- lo únic** “lo únic que sabem fer” (Llibret Foguera Ajuntament, Alacant, 1932, p. 16)
- lo mateix** –te lo mateix = dona igual: “Te lo mateix, préngales vosté” (Matí de Gloria, Alcoy, 1932, p. 4)
- lo** “lo que va d’ahir a hui” (Gayano Lluch, Rafael: Lo que va d’ahir a hui, 1932)
- lo elegant** “tu saps lo elegant que vas” (Barchino, P.: El cuquet del carinyo, 1932, p.23)
- lo meu** “yo treballe, si, en lo meu” (El Obrero, Elig, 16 abril 1933)
- lo** “agarre lo que puc” (Valls: El tío de sa neboda, Alcoy, 1933, p. 9)
- lo** “lo que a Alacant li convé” (Llibret Foguera Méndez Núñez, Alacant, 1933, p. 7)
- lo demás** “y tot lo demás... Lo que yo li dic” (Beltrán, E.: El novio de la reina, 1933, p. 8)
- lo** “en el marc de la porta oint lo que se parla” (Lanzuela: La Templá, 1933, p.3)
- lo més humá** “fer un segur de vida... ¡Es lo més convenient! ¡Lo més práctic! ¡Lo més humá!” (Sendin Galiana, A.: Ella, l’atra y..., 1934, p.27)
- lo que fa dir** “lo que fa dir la envecha” (Morante Borrás, J.: ¡En la festa de les falles!, 1934, p. 9)
- lo** “que fasa lo que vullga... diu lo contrari de lo que sent” (Serneguet: Miss Kakau, 1934, pp. 13, 15)
- lo** “lo que ha segut un milacre es...” (Soler Peris, J.: Els estudiants, 1934, p. 9)
- lo de sempre** “lo de ara, lo de fa quatre mesos, lo de sempre...” (Soler Peris, J.: Els estudiants, 1934, p. 12)
- lo** “de lo que yo m’alegre... Y ya saps que a mí lo negre...” (Beltrán, E.: Ratolins de casa rica, 1934, pp. 3, 9)
- lo milloret** “¡lo milloret de la fira!” (Sendin, A.: Barraca de fira, 1934, p.4)
- lo** “lo que han treballat” (Valls: La verbena del barrio. Alcoy, 1935, p. 4)
- lo ballat** “...que mos lleve lo ballat” (El Chisme Fallero, 22 juny 1935, p.3)
- lo que diu** “fer lo que diu... de lo que me parla” (Moliner: ¡Ciudadans, odieu la guerra!, 1936, pp. 18, 19)
- lo de la** “tirá a pleit lo de la garita, diguent que li tapaven el camí” (El Tío Cuc, 30 de maig 1936, p.4)
- lo** “de lo que anem a contar” (Llibret Foguera Trafalgar, Alacant, 1936, p. 5)

- lo nostre** “lo que la terra cria... lo nostre, lo millor que s’oferix” (Llibret 14 de Abril, Alacant, 1936, pp. 5, 7)
- lo** “no se qu’es lo que volen de mosatros...lo millor que hiá pera beurer café... que fasa lo que vullga” (Román, A: Tots de la mateixa, Alcoy, 1937, p. 4,7, 14)
- lo contrari** “de lo contrari, te grilles o te corques” (Semanari “El Obrero” d’Elig, 20 de març 1938)
- lo que tenim** “sobre de lo que tenim, / falta de lo que volem” (Llibret Foguera Alfonso el Sabio, 1940, p.17)
- lo mateix** “sempre pasa lo mateix” (Foguera Gabriel Miró, Alacant, 1942)
- lo** “miren tots lo que fa el teulaí” (Llibret Foguera San Vicente, Alacant, 1944)
- lo** “al vendre lo que arreplega” (Thous, M.: Llibret Plaça del Abre, Valencia, 1944)
- lo** “no sé lo que ha pasat/ que han volat...” (La Cotorra Fallera, Dotoreríes, 1946)
- lo** “Caballers, ya estem ací, / lo mateix que l’any pasat” (La Cotorra Fallera, 1947)
- lo** “¡Lo mateix que tots els dies!” (Mallent, Rafael: Episodis tranviaris, 1949)
- lo que vullga** “¡Diga lo que vullga, Senta!” (Azorín: Valencia, Ed. Losada, Madrid, 1949, p. 188)
- lo desconegut** “rumbo a lo desconegut” (Llibret Foguera Alfonso el Sabio, Alacant, 1952)
- lo** “Lo que te dic” (Llibret Foguera Ayuntamiento, Alacant, 1952)
- lo sobrat** “no falta qui porta un plástic / p’arreplegar lo sobrat” (Almor, J.: Mornellaes, 1968, p.16)
- lo antiu** “lo antiu” (Llibret Foguera Hernán Cortés, Alacant, 1960)
- lo mínim** “lo mínim” (Santacreu, A.: Em veig negre pa eixir de negre, Alcoy, 1977, p.24)
- lo millor** “barraca Lo millor de la terreta” (‘El Mundo’ de Alicante, 21 /6 / 2000, p. 4)

Com la verda moscarda aulorant y tastant sofrasaes pudentes, Baldoví está unflat de felicitat. Navaixa corbellera contra'ls valencians, el tartufer colaboracioniste ha botat de sa faena de mestre als que'ls chiquets li donaríen trompis y carchots, a ser millonari per fer catalanisme arbelloner. Aixina ha pasat de menjar minchos de sardines a fartarse en els millors restaurants de Madrid. A este eixemplar de Compromís li dona lo mateix vert que chiruflat³, tot manco la fotracá de caragols que a fi de mes o semana l'omplin les bolchaquetes.

³ “y cuets de llum / de color vert, roig y blau, / o chiruflat” (Coloqui... que tingueren Vadoro el Cert de Paterna, Sento el Roig y Badoc el Guapo, 1802)